

Nebojme se pomoci

02.09.2015

Uprchlíci, téma, které hýbe společnostmi, ale které se zdánlivě netýká komunální politiky. A přesto se už v této rubrice objevilo. Z obou příspěvků však spíše číselná skepse, téměř postrádaly komunální přesah a spíše se vezly na vlně sílcí nenávisti a obav.

Strach je velmi častou emocí v souvislosti s uprchlíky. Bojíme se toho, co nová situace přinese, jak vyřešíme soužití jedněch s druhými, zda případné přijetí uprchlíků ovlivní náš život. Je to strach z neznámého, který je zcela pochopitelný a snad i oprávněný. Strach, který však do celé situace příliš jasno nevnáší, spíše ji dělá ještě více vyhrocenou.

Přes sílcí emoce některé radnice začaly k situaci přistupovat racionálně a v duchu solidarity. Například v Brně se k situaci postavili čelem a zjišťují, co budou moci v případě příchodu uprchlíků udělat, jak jim budou schopni pomoci. Stejně tak v Liberci rada schválila soubor preventivních humanitárních a sociálních opatření pro potřeby případných uprchlíků ze zemí třetího světa. V zahraničí radnice situaci také řeší, lidé v Německu či Rakousku dokonce začali nabízet individuální pomoc a ubytování.

Jde o opatření, která mají nyní spíše preventivní charakter. V případě, že ale bude zapotřebí, města budou připravena. Věřím, že spíše nežli zaryté odmítání solidarity a jitření vášní, je důležité přemýšlet, jak bude možné situaci úspěšně zvládnout. Nebojme se proto pomáhat, v duchu tradic naší kultury se nám taková pomoc pozitivně vrátí.

[Lucia Zachariášová](#),

zastupitelka za Žižkov (nejen) sobě